

போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் இறுதி யுத்தம்

37

அதன் பின் ஒல்லாந்தர்களின் வர்த்தகத் தேவைகளுக்கு என கொட்டியாரத்திலும், மட்டக்களப்பிலும் கோட்டைகள் கட்டப்பட்டன.

இந்த விபரங்களை அறிந்த போர்த்துக்கேயர்கள் கி.பி 1612ம் ஆண்டு ஒல்லாந்தரின் கோட்டை அமைந்திருந்த பழுகாமத்து வன்னியச் சிற்றரசனை தங்கள் கைகளுக்குள் போட்டுக் கொண்டு, அந்தக் கோட்டையைக் கைப்பற்றிவிட்டனர். ஒல்லாந்தர் இது பற்றி கண்டிய அரசியிடம் முறையிட்டதும், அவர் அவர்களுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் கி.பி 1613ல் போர்த்துக்கேயருக்கு உடந்தையாக இருந்த அந்த வன்னியச் சிற்றரசனைப் பிடித்து சிரச்சேதம் செய்துவிட்டார்.

கண்டிய அரசுக்கும் ஒல்

அதன் பின் ஒல்லாந்து தளபதி வெஸ்டர் வோல்ட், போர்த்துக்கேயருடன் யுத்தம் செய்வதற்கு தங்கள் படை உதவி செய்தால் அதற்குரிய செலவை கண்டிய அரசே ஏற்க வேண்டும் என்று கண்டிய அரசன் இராஜசிங்கனுடன் ஒர் ஒப்பந்தம் செய்தான். அதன் பின் கண்டியப் படைகளும் ஒல்லாந்துப் படைகளும் இணைந்து போர்த்துக்கேயர் வசமிருந்த காலி, மாத்தறைக் கோட்டைகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டன.

அதற்கு அடுத்தபடியாக கொழும்புக் கோட்டையை கைப்பற்ற முயற்சி எடுத்த போது எங்கே ஒல்லாந்தர்கள் தன்னை ஏமாற்றி விடுவார்களோ என்று பயந்த இராஜசிங்கன் அதற்கு ஒத்துழைக்கவில்லை.

இதனால் கோபம்கொண்ட

லேயே முறிந்து விட்டது. அதே வருடம் ஒல்லாந்தர்கள் போர்த்துக்கேயர் மேல் போர் தொடுத்தனர். இந்தப் போர் தொடங்குவதற்கு முன் போர்த்துக்கேயர் இராஜசிங்கனை அழிப்பதற்கு முயன்றதால் அவன் ஒல்லாந்தர் மேலுள்ள தனது கோபத்தை மறந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்தான்.

கி.பி. 1656-ல் ஒல்லாந்தரின் படைகளும் இராஜசிங்கனின் படைகளும் சேர்ந்து கொழும்புக் கோட்டையையும் பிடித்துக் கொண்டு போர்த்துக்கேயரது அதிகாரத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தனர். அதன் பின் மன்னாரிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டுமே போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சி எஞ்சி இருந்தது.

அதையும் இல்லாதொழிப்பதற்காக கி.பி.1658 பெப்ரவரி மாதம் ரைக்லொவ்வன் வன் ஹான்ஸ் (Ryklof Van Goens) என்பவரின் தலைமையில்

துக்கேயர் நிலை கொண்டிருந்ததால் அவர்கள், தரையிறங்கிய ஒல்லாந்துப் படைகள் மீது தாக்குதல் நடாத்தினார்கள். பதிலுக்கு ஒல்லாந்துப் படைகளும் முர்க்கத்தனமான தாக்குதல் நடாத்தின. ஒல்லாந்தரின் பிரங்கிக் குண்டுகள் போர்த்துக்கேயரின் அரண்களைத் தகர்த்தெறிந்தன. இந்தச் சண்டையின் போது மன்னாருக்கு வந்திருந்த போர்த்துக்கேயரின் யாழ்ப்பாண தேசாதிபதி கப்பித்தன் மேஜர் அந்தோனியோ அமிரல் து மென்சேஸ் (Antonio Amiral de Menzes) கொல்லப்பட்டு விட நிலை குலைந்து போன போர்த்துக்கேயப் படையினர் பின்வாங்கித் தப்பித் தோடி மன்னார் கோட்டைக்குள் தஞ்சமடைந்து கொண்டனர். ஒல்லாந்தர் இடைவிடாது, தொடர்ந்து தாக்கி கோட்

டையை முற்றுகையிட்டுக் கொண்டனர். சண்டை தொடங்கிய நாலாம் நாள் அதாவது கி.பி 1658-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 22-ம் திகதி போர்த்துக்கேயர்கள் சண்டையை நிறுத்தி வெள்ளைக் கொடிகளை ஏந்தியவாறு கோட்டையை விட்டு வெளியே வந்து ஒல்லாந்தரிடம் சரணடைந்தனர்.

அதன் பின் மன்னார் கோட்டையைச் சுத்திகரித்து அங்கே தங்கள் கொடியைப் பறக்க விட்ட ஒல்லாந்தர் தம்மிடம் சரணடைந்த போர்த்துக்கேய வீரர்களை சிறையிலடைத்து விட்டு அங்கிருந்து மாதோட்டம் வழியாக யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

- நக்கீரன்

பின்னிணைப்பு

பல வாசகர்கள் இத் தொடர் எழுதுவதற்கு அடிப்படையாகவுள்ள மூல நூல்களின் விபரத்தை தெரியப்படுத்துமாறு ஈழமுரசு அலுவலகத்திற்கு தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு கேட்டுக் கொண்டார்கள். இத் தொடரின் ஆரம்ப அத்தியாயங்களில் அத்தகைய விபரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டே வந்திருக்கின்றன. பின்பு பல வாசகர்கள் அவ்வாறு அடிக்க குறிப்புகளையும் ஆதார நூல்கள் பற்றிய விபரங்களையும் சேர்ந்துக் கொண்டு வருவது அவசியமில்லையென்றும் அது கட்டுரையின் எழுத்து நடைக்கு தடையாக அமைகின்றதென்றும், தொடர் முடியும் போது அவை பற்றிய விபரங்களை குறிப்பிட்டால் போதுமானது என்றும் தெரிவித்திருந்தார்கள்.

தற்போது புதிதாக இத் தொடரைப் படித்த பல வாசகர்கள் இது பற்றிய மூல நூல்களை அறிய ஆவலாக இருப்பதாக தெரிவித்துள்ளார்கள். குறிப்பாக போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் சம்பகால அத்தியாயங்களில் எழுதப்பட்டு வருவதால் பலருக்கு அதுபற்றி அறியும் ஈடுபாடு ஏற்பட்டு வருகின்றது. அது போல் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் "வாண குலத்தான்" என்ற மீனவர் தலைவன் சுதந்திரப் போர் நடாத்தியதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமலும் ஜீரணிக்க முடியாமலும் இருக்கின்றது. அதெல்லாம் ஆதாரமற்ற கட்டுக்கதை என்று சிலர் என்னிடம் தொலைபேசியில் தெரிவித்தனர். அவர்களது அந்த மறுப்பின் பின்னணியில் சாதிய அழுத்தம் ஒன்றை என்னால் உணர முடிந்தது.

இத் தொடர் முழுக்க முழுக்க பல வரலாற்று நூல்களை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்படுகின்றது. இதில் எந்த இடைச் செருகலோ கற்பனைச் சேர்க்கையோ கிடையாது. யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்தில் இருந்து ஒல்லாந்தர் காலம் வரையுள்ள கால வரலாற்றை எழுதப்பயன்பட்ட நூல்கள்.

1. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்: முதலியார் செ.இராஜநாயகம் எழுதியது. வெளியீடு யாழ்.சண்முகநாத அச்சகம் (1933)
2. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை: மயில்வாகனப்புலவர் எழுதியது. (முதலியார் குலசபாநாதனால் 1949 இல் சண்ணாகம் திருமகள் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.)
3. இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு: பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை எழுதியது. இரண்டாம் பதிப்பு யாழ் ஆசீர்வாதம் அச்சகத்தில் 1989 இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
4. யாழ்ப்பாண இராச்சியம்: பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம் எழுதியது. வெளியீடு யாழ் பல்கலைக்கழகம் 1992.
5. தமிழக வரலாறு - மக்களும் பண்பாடும்: கே.கே.பிள்ளை எழுதியது தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவன வெளியீடு 1972.
6. தென்னிந்திய வரலாறு கே.கே.பிள்ளை எழுதியது. தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவன வெளியீடு 1972.
7. தமிழர் வரலாறு: தேவநேயப் பாவாணர் எழுதியது. சென்னை கழக வெளியீடு. 1974
8. The dutch power in ceylon (1602-1670) P.E. Pieris எழுதியது. (Records of asian history இல் எடுத்தவை)
9. Relation de L'île de Ceylon Robert Knox - 1680-இல் எழுதிய மூல நூலின் பிரெஞ்சு மொழி பெயர்ப்பு.
10. Ancient Ceylon (H.Parke எழுதியது London - 1909)
11. Early settlement in Jaffna. - P. Ragupathy எழுதியது.
12. Portugese Records F.C.Danves எழுதியது. (Records of asian History இல் இருந்து பெறப்பட்டவை)

லாந்து அரசுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் ஒல்லாந்தர்கள் கி.பி 1622ல் திருகோணமலையில் ஒரு கோட்டையையும் கி.பி 1627-ல் மட்டக்களப்பில் ஒரு கோட்டையையும் கட்டினர்.

கி.பி 1630-ல் கண்டிய அரசி இறக்க அவர் மகன் இராஜசிங்கன் அரசனானான். அவன் காலத்திலேயே அத்தப்பத்து முதலியாரின் தலைமையில் யாழ்ப்பாணப் படையெடுப்பு நடந்தது. அது போர்த்துக்கேயரால் முறியடிக்கப்பட்டதும், இராஜசிங்கன் தென்னிந்தியா விலுள்ள "பழைய காட்டி"லிருந்த ஒல்லாந்தரிடம் உதவி கோரித் தூதனுப்பினான். அவனது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்ட ஒல்லாந்தர்கள் கி.பி 1638-ல் வெஸ்டர் வோல்ட் WESTER WOLD எனும் கடற்படைத் தளபதியின் தலைமையில் ஒருபடையை அனுப்பினார்கள். அந்தப் படை மட்டக்களப்புக் கரைக்கு வந்து அங்கிருந்த போர்த்துக்கேயருடன் சண்டையிட்டு அவர்களைத் தோற்கடித்து அவர்களது கோட்டையையும் கைப்பற்றிக் கொண்டது.

ஒல்லாந்தர்கள் தாங்கள் ஏற்கனவே பிடித்து வைத்திருந்த காலி, மாத்தறை, மட்டக்களப்பு கோட்டைகளிலிருந்து கண்டியரைத் துரத்திவிட்டு அவற்றைத் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டனர்.

இதற்கிடையில் ஐரோப்பிய இனத்தவர்களான தாங்கள் இலங்கையின் பொருட்டு ஏன் மோதிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் கி.பி 1646ல் பத்து வருடத்திற்கான ஒரு மோதல் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தமொன்றைச் செய்து கொண்டனர். இதனை அறிந்த இராஜசிங்கன் ஒல்லாந்தர் தனக்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்து விட்டதாகக் கூறி அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்க ஆரம்பித்தான். அவனது உதவி பின்னால் தங்களுக்கு தேவைப்படலாம் எனக் கருதிய ஒல்லாந்தர்கள் அதைக் கணக்கில் எடுக்காதுவிட்டனர்.

கி.பி. 1652-ல் ஒல்லாந்தரின் வர்த்தகக் கப்பல் ஒன்றை போர்த்துக்கேயரின் கடற்படைக் கப்பல், இந்து சமுத்திரத்தில் வைத்துக் கொள்ளையடித்து விட்டதால், அவர்களது மோதல் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தம் இடையி

ஒன்பது கப்பல்களிலும், இருபதிற்கு மேற்பட்ட தோணிகளிலும் 1500 பேர்களைக்கொண்ட ஒல்லாந்துப் படை கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டது.

முதலில் சிலாபத்துக்குச் சென்ற அந்தப் படை அங்கிருந்த போர்த்துக்கேயக் கப்பல்களை பிரங்கி வேட்டுக்களால் தகர்த்தும் தீவைத்துக் கொழுத்திவிட்டும் மன்னாருக்குச் சென்றது. மன்னாரில் நிலை கொண்டிருந்த போர்த்துக்கேய கடற்படைக்கும் ஒல்லாந்துப் படைகளுக்கும் இடையில் கடும் சமர் நடந்தது. போர்த்துக்கேயர்கள் தங்களது போர்க் கப்பல்களில் இருந்து மட்டுமல்லாமல் மன்னார் கோட்டையில் இருந்தும் பிரங்கித் தாக்குதலும் துப்பாக்கித் தாக்குதலும் நடாத்தினர். ஆனாலும் போர்த்துக்கேயரை விட ஒல்லாந்தரிடம் அதிகளவு பிரங்கிகளும் வெடி மருந்துகளும் இருந்ததால் அவர்கள் போர்த்துக்கேய கடற்படைக் கப்பல்களை தாக்கி அழித்து முழுகடித்து விட்டு மன்னாரில் தரையிறங்கினர்.

ஏற்கனவே அங்கே அகழிகள், அரண்கள் அமைத்து போர்த்